

አስራትን ስንዘክር

አገሬ ከሰዊድን
2018-05-12

ኢትዮጵያ ቀን ጥሏት፤ በባንዶች እጅ ወድቃ
ሀዘቡ በሰመመን፤ ሲያሸልብ ሳይነቃ
አንድ የቁርጥ ቀን፤ ልጅ አስራትን አግኝታ
ላመነበት ነገር፤ የማያመነታ
የሀገር መድሀኒት፤ የወገን አለኝታ
በባንዶች ቅንብር፤ ተጠቃ ተመታ።

ባንዳው የባንዳው ልጅ፤ ጨብጦ ስልጣን
ኢትዮጵያን ሲያደማ፤ ሲያጠፋ አማራን
አንድነት ሲናጋ፤ በዘር ሲለየን
ብቸኛ ጠበቃ፤ አስራት ነበረን።

አስራት ምን ባጠፋ፤ መከራ ተጋተ
ጀግንነት ስላለው፤ በአያቱ የባተ
ከአገር በፊት ወጥቶ፤ ስለተሟገተ
ግዙት ጥሪው ሆኖ፤ በመለስ ታገተ።

አስራት ምን ባጠፋ፤ ለሞት ተዳረገ
የክብር ሞት መሞት፤ ባህል ስላረገ፤
አገሩን ወገኑን፤ በነፍሱ ታደገ።

ፕሮፌሰር አስራት፤ የአገር መድሀኒት
ስንቱን በጥበቡ፤ ቀዶ ፈውሶት
እንደ ውድ አባቱ፤ እንደ ሰማዕት
እሱም በባንዶች ግፍ፤ አልፏል በፅናት።

ከአባቱ ከአያቱ፤ ኖሮት ማስተዋል
በዋልጌዎች ጥፋት፤ በባንዶች ተንኮል
አልገዛም ብሎ፤ አሻፈረኝ ቢል
ዳኝነት ቢጠፋ፤ ፍርድ ቢጓደል
አስራት ለሀገሩ፤ መስዋዕት ሆኗል።

አስራትን አድናቂ፤ አወዳሽ አከባሪ
ባለ አደራው ትውልድ፤ አስራትን ዘካሪ
ለአንድነት አሳቢ፤ ለአገር ተቆርቋሪ
ፈለገ አስራት ይሁን የእያንዳንዱ ጥሪ።

አስራትን ስንዘክር፤ ስንጠራ ስሙን
ቃል መግባት አለብን፤ ልንይዝ አርማውን።

የአሰራትን ስንዘክር፤ ተሰልፈን በአንድ
ቆርጠን እንነሳ፤ ሳንንገዳገድ።
የአሰራትን ፈለግ፤ ይዘን ለመንገድ።

አሰራት ለድንበሩ፤ አሰራት ለአንድነቱ
አሰራት አስተዋዩ፤ ለሰብአዊነቱ
በማተቡ ፀንቶ፤ እንቢ በማለቱ
ከፍሏልና ነፍሱን፤ እንደ አባት አያቱ።

እኛም የሱ ልጆች፤ በእሱ የምንኮራ
የውሻ ሞት ሲሞት፤ በኢትዮጵያ አማራ
ባይተዋር አንሁን፤ ጠላት ሲያንሰራራ
ቆርጠን እንቀበል፤ የአሰራትን አደራ።

መሞትም ካለብን፤ እንሙት በኩራት።
ለሀገር ለወገን፤ ቆመን በፅናት።